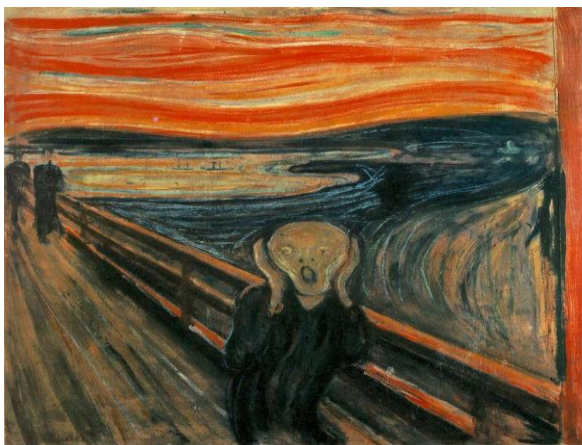

HUUTO

Väinö Hotti

HUUTO: Edvard Munch – 1893

Jumala huutaa

"Mutta Herra Jumala huusi miestä ja sanoi hänelle: "Missä olet?" (1. Moos.3:9).

Ihminen oli langennut syntiin, mutta Jumala oli edelleen kiinnostunut hänestä ja rakasti häntä. Tämä rakkauden huuto on "kestohuuto", joka on kaikunut Jumalan suusta ihmiskunnalle halki vuosituhansien: **MISSÄ OLET?** Jumala haluaa solmia katkenneen yhteyden.

Saarnaajankin tulee huutaa

"Huuda täyttää kurkkua, älä säästä, korota äänesi niinkuin pasuna, ilmoita minun kansalleni heidän rikoksensa ja Jaakobin huoneelle heidän syntinsä" (Jes.56:1).

Kyllähän tänään saarnaajat "huutavat". Mutta valitettavasti parannussaarna on kovin harvinaista. Kuulijat vanhurskautetaan usein entiseen menoonsa – ilman parannusta. Kääntymättömälle julistetaan "katteetonta toivoa".

Huuto Sodoman tähden

”Niin Herra sanoi: ”**Valitushuuto** Sodoman ja Gomorran tähden on suuri, ja heidän syntinsä ovat ylen raskaat. Sentähden minä menen alas katsomaan, ovatko he todella tehneet kaiken sen, josta huuto on minun eteeni tullut, vai eivätkö; minä tahdon sen tietää” (1. Moos.18:20.21).

Ihminen myrskyssä

Ihminen joutuu myrskyyn usein omasta syystänsä. Kuitenkin kaikissa hätätilanteissa meitä neuvotaan huutamaan Jumalaa avuksi. Myös annetaan lupaus hädänalaisen kuulemisesta. Voimme siis luottamuksella pyytää apua:

”Ja avuksesi **huuda** minua hädän päivänä, niin minä tahdon auttaa sinua, ja sinun pitää kunnioittaman minua” (Ps.50:15).

”He lähtivät laivoilla merelle ja kävivät kauppaa suurilla vesillä. He näkivät Herran työt ja hänen ihmeelliset tekonsa meren syvyyksissä. Hän sanoi sanansa ja nosti myrskytuulen, joka kohotti korkealle sen aallot. He kohosivat taivasta kohti, he vajosivat syvyyksiin; heidän sielunsa menehtyi tuskasta. He horjuivat ja hoippuivat kuin juopunut, ja kaikki heidän taitonsa hämmentyi. Mutta hädässensä he **huusivat Herraa**, ja hän päästi heidät heidän ahdistuksistaan. Hän tyynnytti myrskyn, ja meren aallot hiljenivät. He iloitsivat, kun tuli tyyni, ja hän vei heidät toivottuun satamaan” (Ps.107:23-30).

Joona myrskyssä

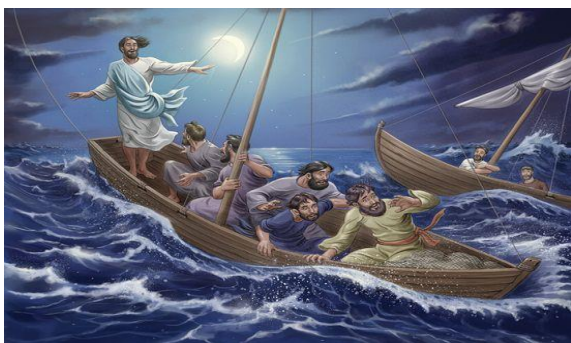
”Mutta Herra toimitti suuren kalan nielaisemaan Joonan. Ja Joona oli kalan sisässä kolme päivää ja kolme yötä. Ja Joona rukoili Herraa, Jumalaansa, kalan sisässä ja sanoi: ”Minä huusin ahdistuksessani Herraa, ja hän vastasi minulle. Tuonelan kohdussa minä **huusin apua**, ja sinä kuulit minun ääneni. Sinä syöksit minut syvyyteen, merten sydämeen, ja virta ympäröitsi minut, kaikki sinun kuohusi ja aaltosi vyöryivät minun ylitseni. Minä ajattelin: Olen karkoitettu pois sinun silmiesi edestä. Kuitenkin minä saan vielä katsella sinun pyhää temppeliäsi. Vedet piirittivät minut aina sieluun asti, syvyys ympäröitsi minut, kaisla kietoutui päähäni. Minä vajosin alas vuorten perustuksiin asti, maan salvat sulkeutuivat minun ylitseni iankaikkisesti. Mutta sinä nostit minun henkeni ylös haudasta, Herra, minun Jumalani. Kun sieluni nääntyi minussa, minä muistin Herraa, ja minun rukoukseni tuli sinun tykösi, sinun pyhään temppeliisi. Ne, jotka kunnioittavat väärää jumalia, hylkäävät armonantajansa. Mutta minä tahdon uhrata sinulle kiitoksen kaikuessa. Mitä olen luvannut, sen minä täytän. Herrassa on pelastus.” Sitten Herra käski kalaa, ja se oksensi Joonan kuivalle maalle” (Joona 2).

Kutsu elämän lähteelle

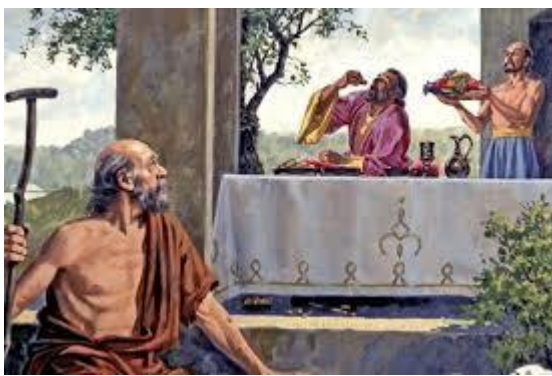
”Juhlan viimesenä suurena päivänä Jeesus seiso ja **huusi** sanoen: ”Jos joku janoaa, tulkoon minun luokseni ja juokoon. Joka uskoo minuun sillä tavalla kuin Raamattu sanoo, hänen sisimmästään on juokseva elämän veden virtoja.” Hän sanoi tämän Hengestä, jonka häneen uskovat tulivat saamaan. Henki ei ollut vielä tullut. Koska Jeesus ei vielä ollut kirkastettu” (Joh.7:37-39; Saarnivaaran käänn.).

Myrskyssä Jeesuksen kanssa

”Ja hän astui venheeseen, ja hänen opetuslapsensa seurasivat häntä. Ja katso, järvellä nousi kova myrsky, niin että venhe peittyi aaltoihin; mutta hän nukkui. Niin he menivät ja herättivät hänet sanoen: ”**Herra, auta, me hukumme**”. Hän sanoi heille: ”Te vähäuskoiset, miksi olette pelkureita?” Silloin hän nousi ja nuhteli tuulia ja järveä, ja tuli aivan tyven. Ja ihmiset ihmettelivät ja sanoivat: ”Millainen tämä on, kun sekä tuulet että meri häntä tottelevat?” (Mt.8:23-27).

Rikas mies tuonelassa

Rikas mies sai ajassa yltäkyläisen elämän, Lasarus taas kärsi ajassa puutosta. Rajan takana osat vaihtuivat. Mikä kohtalokkainta: muutos ei enää ollut mahdollinen.

”Oli rikas mies, joka pukeutui purppuraan ja hienoihin pellavavaatteisiin ja eli joka päivä ilossa loisteliaasti. Mutta eräs köyhä, nimeltä Lasarus, makasi hänen ovensa edessä täynnä paiseita ja halusi ravita itseään niillä muruilla, jotka putosivat rikkaan pöydältä. Ja koiratkin tulivat ja nuolivat hänen paiseitansa. Niin tapahtui, että köyhä kuoli, ja enkelit veivät hänet Aabrahamin helmaan. Ja rikaskin kuoli, ja hänet haudattiin. Ja kun hän nosti silmänsä tuonelassa, vaivoissa ollessaan, näki hän kaukana Aabrahamin ja Lasarusen hänen helmassaan. Ja hän **huusi** sanoen: 'Isä Aabraham,

armahda minua ja lähetä Lasarus kastamaan sormensa pää veteen ja jäähdyttämään minun kieltäni, sillä minulla on kova tuska tässä liekissä!" (Luuk.16:19-24).

"Lasarus, tule ulos!"

Jeesuksen huuto saa kuolleetkin heräämään henkiin!

"Ja sen sanottuansa hän **huusi suurella äänellä**: "Lasarus, tule ulos!" . Ja kuollut tuli ulos, jalat ja kädet siteisiin käärittynä, ja hänen kasvojensa ympärille oli käärittä hikiliina. Jeesus sanoi heille: "Päästäkää hänet ja antakaa hänen mennä" (Joh.11:43,44).

"Älkää ihmetelkö tätä, sillä hetki tulee, jolloin kaikki, jotka haudoissa ovat, **kuulevat hänen äänensä** ja tulevat esiin, ne, jotka ovat hyvää tehneet, elämän ylösnousemukseen, mutta ne, jotka ovat paha tehneet, tuomion ylösnousemukseen" (Joh.5:28,29).

Kymmenen neitsyttä

Jeesus kuvaa lopun aikaa aikana, jolloin raskas uni valtaa koko ihmiskunnan. Myös uskovien on vaikeaa valvoa. Siksi Jeesus toistuvasti sanoo: VALVOKAA JA RUKOILKAA! Kymmenen neitsyen vertaus tuo havainnollisesti esille, kuinka uskovien joukko lopunaikana jakautuu kahtia: viisi ymmärtäväistä ja viisi tyhmää neitsyttä.

"Silloin on taivasten valtakunta oleva kymmenen neitsyen kaltainen, jotka ottivat lamppunsa ja lähtivät ylkää vastaan. Mutta viisi heistä oli tyhmää ja viisi ymmärtäväistä. Tyhmät ottivat lamppunsa, mutta eivät ottaneet öljyä mukaansa. Mutta ymmärtäväiset ottivat öljyä astioihinsa ynnä lamppunsa. Yljän viipyessä tuli heille kaikille uni, ja he nukkuivat. **Mutta yösydännä kuului huuto**: 'Katso, ylkä tulee! Menkää häntä vastaan.' Silloin kaikki nämä neitsyet nousivat ja laittoivat lamppunsa kuntoon. Ja tyhmät sanoivat ymmärtäväisille: 'Antakaa meille öljyä, sillä meidän lamppumme sammuvat'. Mutta ymmärtäväiset vastasivat ja sanoivat: 'Emme voi, se ei riitä meille ja teille. Menkää ennemmin myyjäin luo ostamaan itsellenne.' Mutta heidän lähdettyään ostamaan ylkä tuli; ja ne, jotka olivat valmiit, menivät hänen kanssansa häihin, ja ovi suljettiin. Ja myöhemmin toisetkin neitsyet tulivat ja sanoivat: '**Herra, Herra, avaa meille!**' Mutta hän vastasi ja sanoi: 'Totisesti minä sanon teille: minä en tunne teitä'. Valvokaa siis, sillä ette tiedä päivää ettekä hetkeä" (Matt.25:1-13).

Jeesuksen huuto ristillä

”Mutta kuudennesta hetkestä alkaen tuli pimeys yli kaiken maan, ja sitä kesti hamaan yhdeksänten hetken. Ja yhdeksännen hetken vaiheilla Jeesus **huusi suurella äänellä** sanoen: ”Eeli, Eeli, lama sabaktani?” Se on: Jumalani, Jumalani, miksi minut hylkäsit?” (Matt.27:45,46).

”Ja oli jo noin kuudes hetki. Niin yli kaiken maan tuli pimeys, jota kesti hamaan yhdeksänten hetken, sillä aurinko oli pimentynt. Ja temppelin esirippu repesi keskeltä kahtia. Ja Jeesus **huusi suurella äänellä** ja sanoi: ”Isä, sinun käsiisi minä annan henkeni”. Ja sen sanottuaan hän antoi **henkensä**” (Luuk.23:44-46).

Lopunajan pimeys

”Mutta kohta niiden päivien ahdistuksen jälkeen aurinko pimenee, eikä kuu anna valoansa, ja tähdet putoavat taivaalta, ja taivaitten voimat järkkyvät. Ja silloin Ihmisen Pojan merkki näkyy taivaalla, ja silloin **kaikki maan sukunnat parkuvat**; ja he näkevät Ihmisen Pojan tulevan taivaan pilvien päällä suurella voimalla ja kirkkaudella. Ja hän lähettää enkelinsä suuren pasunan

pauhatessa, ja he kokoavat hänen valittunsa neljältä ilmalta, taivasten ääristä hamaan toisiin ääriin” (Matt.24:29-31).

Ylöstempaaminen

Raamattu kertoo, että Jeesus tulee toisen kerran maailmaan, ei enää pienenä ja avuttomana lapsena, vaan kuninkaana ja tuomarina. Silloin tapahtuu suuri erottelu; jako kahteen.

”Mutta me emme tahdo pitää teitä, veljet, tietämättöminä siitä, kuinka poisnukkuneiden on, ettette murehtisi niinkuin muut, joilla ei toivoa ole. Sillä jos uskomme, että Jeesus on kuollut ja noussut ylös, niin samoin on Jumala Jeesuksen kautta myös tuova poisnukkuneet esiin yhdessä hänen kanssaan. Sillä sen me sanomme teille Herran sanana, että me, jotka olemme elossa, jotka jäämme tänne Herran tulemukseen, emme suinkaan ehdi ennen niitä, jotka ovat nukkuneet. Sillä itse Herra on tuleva alas taivaasta **käskyhuudon, ylienkelin äänen** ja Jumalan pasunan kuuluessa, ja Kristuksessa kuolleet nousevat ylös ensin; sitten meidät, jotka olemme elossa, jotka olemme jääneet tänne, temmataan yhdessä heidän kanssaan pilvissä Herraa vastaan yläilmoihin; ja niin me saamme aina olla Herran kanssa. Niin lohduttakaa siis toisianne näillä sanoilla” (1. Tess.4:13-18).’

Jumalan vihan päivä

”Ja maan kuninkaat ja ylimykset ja sotapäälliköt ja rikkaat ja väkevät ja kaikki orjat ja vapaat kätkeytyivät luoliin ja vuorten rotkoihin ja sanoivat vuorille ja kallioille: ”**Langetkaa meidän päällemme ja kätkekää meidät hänen kasvoiltansa, joka valtaistuimella istuu, ja Karitsan vihalta!** Sillä heidän vihansa suuri päivä on tullut, ja kuka voi kestää?” (Ilm.6:15-17).